

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 30 de juny del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- L'Hble. Batlle va dictar Aute, de 15-03-2016, amb la part decisòria següent: "DECIDEIX: Primer.- No admetre a tràmit el recurs d'apel·lació formulat en data 21 de setembre de 2015 per la representació processal de les societats X., S.A. i A., S.A.U. contra l'Aute de data 15 de febrer de l'any 2016.

Segon.- No fer especial imposició de costes processals.

Tercer.- Notificar la present resolució a les parts interessades".

II.- La representació processal de les entitats X., S.A. i A., S.A.U. va interposar recurs de queixa, segons escrit de data de registre 12-04-2016, contra la inadmissió de l'apel·lació.

Per Providència de 29-04-2016 es va sol·licitar a l'Hble. Batlle que emetés informe en el que indiqués els motius d'inadmissió a tràmit.

L'Hble. Batlle va emetre informe, de data 24-05-2016, en virtut del qual enuncitava els motius pels quals havia inadmetès a tràmit el recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius en els quals es fonamenta el recurs de queixa són els següents. En primer terme, considera que existeix una errada de transcripció, atès que el recurs d'apel·lació es va formular en data 11-03-2016 i no el 21-09-2015. En segon terme, entén que l'Aute de la Batllia no dóna respostes a les pretensions sol·licitades en el recurs de reposició i que no es va pronunciar al respecte de totes les qüestions que es suscitaven. Afirmar que la Batllia s'ha limitat a requerir a les recurrents a aportar als autes documentació, sense motivar ni fonamentar la seva resolució.

II.- L'objecte del recurs de queixa és exclusivament l'anàlisi de la procedència o no de l'admissió d'un recurs d'apel·lació contra l'Aute de 15 de març de 2016. Per tant, resta fora del seu àmbit cognitiu extrems que serien susceptibles de ser analitzats si ens trobéssim front a un recurs d'apel·lació, com ho és la incongruència omissiva que es denuncia, tant en relació a les pretensions esgrimides com a la petició de suspensió.

Consegüentment, i sense perjudici que la part recurrent en queixa pugui exercitar les accions que considerin escaients si entenen vulnerat per la resolució dictada per la Batllia el seu dret a la intimitat (art. 14 CA), inclòs l'eventual interposició d'una demanda a tramitar pel procediment urgent i preferent de l'article 41 CA, la resolució de la queixa es ceneix únicament a determinar si contra l'Aute dictat a la instància s'ha d'admetre el recurs interposat i, aleshores, s'ha d'acollir la queixa, o pel contrari, no és possible l'admissió d'un recurs d'apel·lació i la queixa ha de ser desestimada.

Arribats a aquest extrem, resulta que l'Aute de 15-03-2016 justifica la inadmissió del recurs en que contra la decisió del Batlle d'admetre o inadmetre una prova solament es pot formular protest, sense perjudici de l'apel·lació que es pugui interposar contra la sentència que posi fi al procediment.

De conformitat amb l'article 10.2 i 17 de l'Annex II del Decret de 4-02-1986 aquesta Sala ja ha tingut ocasió de posar en relleu (AATSJA de 9-10-2014 i 9-06-2015) que les resolucions que admeten proves no es poden conceptuar com a resolucions que impedeixin la continuació del procediment, de manera que el recurs d'apel·lació no és viable, tota vegada que només esdevé possible quan s'impossibiliti la continuació del procediment; extrem que no succeeix en el present cas.

Les raons exposades justifiquen la inadmissió del recurs d'apel·lació contra un Aute que resol un recurs de reposició i que no impedeix la continuació del procediment.

III.- La desestimació del recurs de queixa s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta alçada (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs de queixa interposat per la representació processal de X., S.A. i A., S.A.U. contra l'Aute, de 15-03-2016. Procedeix efectuar imposició de les costes processals a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-